

Prologus

esse h̄cessam. et nō tā oēs increpat q̄z cur
peccantes nō increpauerūt: reprehendit si
cuit ait. Audit̄ inter vos fornicatio. Ec
itez. Cōgregatio rob cū meo spū trade
re h̄mōi lachane. In secūda vō laudant̄
et ut magis ac magis pficiat cōmonent̄
Galat̄ vō iā nullius criminis arguit̄
nisi hoc tñi q̄ callidissimis pseudoaplis
crediderūt. Ep̄lesī sane nulla reprehensi
one: sed multa laude sunt digni: q̄z fidē
aplicam ſuauerūt. Phylippenses etiaz
multomagis collaudant̄ q̄ nec audire q̄
dem falsos aplos voluerut. Tessalonici
enses nihilominus in duab̄ ep̄lis om̄i
laude, psequit̄: eo q̄ nō solū fidē incōcūſ
sam ſuauerunt veritatis: sed etiā in pſe
cutione ciuiū fuerint pstantes inuenti.
Colossenses aut̄ t̄les erāt vt cū ab aplo
vīſi corpore nō fuissent hac laude digni
h̄fens. Ec si corpe inquit absens sum: s̄z
spū robiscū sum gaudēs et videns ordi
nē vīm. De hebreis vō qd dicendū est:
q̄z theſſalonicenses q̄ plurimū laudati
sunt imitatores facti esse dicunt̄. Hic
ipse ait. Et vos fratres imitatores facti
estis ecclesiāz dei q̄ sunt in iudea. Eadē
em̄ passi estis et vos a ptribulib⁹ vīis q̄ et
illi a iudeis. Apud ipos q̄z hebreos eadē
cōmemorat dicēs. Hā et vincit̄ cōpacti
estis et rapinā bonor̄ vīoz cū gaudio su
scipistis cognoscētes vos h̄c meliore et
manentē substantiā.

Incipit prologus specialis in ep̄lam
ad R̄bomanos.

R̄bmani sunt q̄ ex iudeis
et gentib⁹ crediderunt. Si
supbia ptentio reolebat
se alterut̄ supponere. Hā
iudei dicebāt: Nos sum⁹
populus dei q̄ ab initio dilexit et fouit:
nos circūcisi ex genere abraā sancta de/
scendimus ex stirpe et notus retro apud
iudeā tñi de. Nos de egypto signis dei
et virtutib⁹ liberati: mare ſicco pteranſi
mus pede cū inimicos n̄os grauifimi
fluctus inuoluerēt: Nobis pluit māna
dñs in dēserto: et q̄si filii ſuis celeste pa
bulū ministravit: Nos die noctuq̄ in co

lūna nūb̄: ignisq̄ p̄fessit vt nō in inuio
iter onderet. Atq̄ vt cetera ei⁹ circa nos
imensa bñficia taceamus nos ſoli digni
ſumus dei legē accipe. et vocē dei loquē
tis audire eiusq̄ cognoscere volūtatem
In q̄ lege nobis pmissus eſt xp̄s: ad q̄s
etiā ipſe ſe veniſte testatus ē dicēs. nō ve
ni niſi ad oues q̄ pierant domus iſrl: cū
vos canes potius q̄ hoies appellauerit.
Equū ne ḡest vt idola hodie ceferentes
q̄b ab initio deseruisti nob̄ cōparem̄.
et nō pot̄ in pſelitor̄ locū ex legis auto
ritate et pſuetudine deputem̄. Et h̄pm̄
nō merebam̄: niſi q̄ larga ſp̄ dei clemen
tia voluit vos ad n̄eaz imitationē admit
tere. Gentes etiaz ecōtrario r̄idebant:
Quāto em̄ maiora erga vos tei bñficia
naraueritis. tāto maioris vos criminis
reos eſte monſtrabit̄. H̄emp̄ em̄ his
oib⁹ exercitib⁹ ingrati. Nam ipſis p̄dib⁹
q̄b aridū mare transiſtis. ludebat̄ aī
idola q̄ feciſtis: et ipſo ore q̄ paulo aī ob
nece aduersarior̄ dñō cantauerat: filia
tra robis fieri popoſciſtis illis oculis q̄b
venerando deū in nube veligne pſpicere
ſolebat̄: ſimulacra intuebam̄. Nāna
quoc̄ robis fastidio fuit. et ſemp̄ in deſer
to ptra dñm murmuratis ad egyptum
vñ vos manu valida eiecerat redire cu
pientes. Quid plura: Ita p̄fes vīi cre
bra puocatione dñm irritauerūt vt oēs
in heretico morerent̄: nec plus ex seniori
bus eoz q̄ duo hoies terrā repromiſſio
nis intrarēt. Sed qd antiq̄ replicamus
cū etiaz ſi illa mīme feciſſetis de hoc solo
nēo vos dignos vēnia iudicaret q̄ dñm
christū p̄bherat ſemp̄ robis robiſ repro
miſum nō ſolū ſuſcipte noluiſtis: ſz etiā
morte pefſima permifſiſ: Quēr̄ nos co
gnouimus ſtatim credidimus. cū nob̄ ſi
de eo anteā nō fuerit p̄dicatū. Unī pbaſ
q̄ idolis ſuuiimus: nō obſtinatiō men
tiſ ſz ignoratiō deputatū. Qui ei cogni
tū illico ſeq̄m̄: ſolim vīi ſequerem̄
ſi anteā cognouifſem̄. Sic autē vos de
generis nobilitate iactatis quaſi nō mo
rum imitatio magis q̄ carnalis natuſi
tas filios vos faciat eſte ſactor̄. Deniq̄
¶ iiiij

esau et hismael cu de stirpe sunt abrae mi
nime tñ in filijs reputat. His taliter al-
tericantibz aplus se mediū interponens
ita pñi dirimit qstiones ut neutrū eoz
sua iusticia salutē meruisse pñrmet. am-
bos vero aplos et scient et grauit deliquis-
se. Judeos qdem q pñuaricationē legz
deū in honorauerit: gentes vero q cū co-
gnitū de creature creatorē vt deū debue-
runt venerari. gl̄iam eius in manu facta
mutauerint simulacra. Ultroqz etiā sili-
ter x̄m̄ cōsecutos: e qles esse verissima
rōne demonis. rat. pñcertim cū in eadē le-
ge pñdictū sit et iudeos et ḡtes ad xpi fidē
vocados esse oñdat. Quāobrē vicissim
eos humilians ad pacē et pñcordia colo-
tatur.

Explicit plogus. Incipit argumentū.

Romanī sunt pñis italie. Hi
puenti sunt a falsis aplis et
sub noīe dñi nři iesu xpi in le-
gem et pñhetas erant inducti
Nos reuocat apls ad verā et euangelicā
fidē: scribens eis a corincho.

Explicit argumentū. Incipit ep̄la beati
Pauli apli ad R̄omanos. Capl. I

Aulus ser-

uus iesu christi voca-
cūs apls segregatus
in euāgelium deī qd
an̄. pmiserat p pñhe-
tas suos in scripturz
sanctis de filio suo q
factus est ei ex semine dauid fñ carnē q
pdestinatus est filius deī in virtute fñ
spñi sanctificatiōis et resurrectōe mor-
tuoz iesu xpi dñi nři per quē accepimus
grās et aplatū ad obediendū fidei in oibz
gētibz p noīe ei? in qbz estis et vos roca-
ti iesu xpi. oibz q sunt rhōme dilectis deī
vocatis sanctis. Et vobz et par a deo pñ
et dñno nostro iesu xpo. Primū quidem
grās ago deo meo p iesum xpm. p oibz
vobz: qz fides vñ annunciaſ in vñiuerso
mūdo. Testis em̄ mihi est deī cui seruo

in spū meo in euāgelio filiū eius: q sine
intermissione memorīa vñ facio semp
in oibz meis. obsecrās si q modo tan-
de aliqñ plper iter habeā in volūtate deī
veniēdi ad vobz. Desidero em̄ viderecos
vt aliquid impartiār vobis ḡe spiritual
ad pñrmādos vobz. i. simul vñsolari in vo-
bis p ea q inuicē est tide pñram atqz meā
Molo aut̄ vobz ignorare frēs: qz sepe pñp-
sui venire ad vobz. et pñhibit̄ sum vñqz ad
huc. vt aliquē fructū habeā in vobz sicut
et in ceteris gentibz. Erecis ac barbaris
sapiētibz et insipiētibz debitor sum. itaqz
q in me pñpmtū est et vobis q rhōme estis
euāgeligare. Non em̄ erubesco euāgelij
Tūrtus em̄ deī est in salutē oī credenti.
iudeo primū et greco. Justicia em̄ deī in
eo revelat̄ ex fide in fide: sicut scriptū est
Justus autē ex fide vivit. Revelat̄ em̄ Abac. 2.
ira deī de celo sup oēm impietatē et iusti-
ciā boīm eoz q veritatē deī in iniusticia
detinēt: qd notū est deī manifestū est in
illis. Deus em̄ illis manifestauit. Invi-
sibilia effi ipsius a creature mūdi p ea q
facta sunt intellecta pñpiciunt̄: sempiter-
na qz eius virtus et diuinitas: ita vt sine
inexcusabiles. qz cū coguissent deū nō si-
cut deū glorificauerūt aut grās egerun̄
sed euānerūt in cogitatiōibz suis: et ob-
scuratū est insipiens cor eoz. Dicentes
em̄ se esse sapientes: stulti facti sunt. Et
mutauerūt gl̄iam incorruptibilis deī in
silitudinē imaginis corruptibilis hōis.
et volucrū et qdrupedū et pñpentū. Propt̄
qd tradidit illos dñs in desideria cordis
ezqz in imundiciā: vt pñtumelijs afficiūt
corpa sua in semeipfis. Qz pñtumauerūt
veritatē deī in mēdaciā: et coluerūt et ser-
uierunt creature potius qz creatori. q est
bñdictus in secula amē. Propterea tra-
didit illos deus in passiōes ingnominie
Nā semie eoz pñtumauerūt naturalē vñsu
in eū vñsu q est hō naturā. Silt aut̄ et ma-
sculi relicto naturali vñsu feie. exarserunt
in desiderijs suis in inuicē: masculi i ma-
sculos turpitudinē opantes. et mercedē
quā oportuit errori sui in semeipfis re-
cipientes. Et sicut nō pñbauerunt deūm.

B

Abac. 2.
Heb. io. v.

C

i. Cor. 3. v
Eph. 4. c.

D